

ASHTABULA, OHIO.

Toveritar kymmenvuotias — eläköön! Hurraa! huutavat kuin yhdessä suusta kaikki Toverittaren vilpittömät ystävät. Tuossa se on pöydällä edessäni Toverittaren Kymmenvuotis-julkaisu siistinä ja aistikkaana. Olen sen lukenut jo kannesta kanteen. Se tuntui minusta kuin olisin tavannut jonkun vanhan hyvän ystävän, syystä kun Toverittaren elämävaiheet ovat minulle jotensakin tunnettuja, sillä olen ollut Toverittaren tilaaja ja harras lukija sen syntymästä saakka. Oli erittäin hauskaa nähdä Toverittaren avustajajoukon kuvia, kun useimmat heistä ovat minullekin niin tunnettuja nimellisesti, nim. kirjoitustensa perusteella, että olen mielikuvituksissani hahmoitellut heidän ulkonäkönsäkin. — Klaudiv Parkkosen (Siivak) kuvaa kaipasin. Olin niin mielelläni tahtonut nähdä hänetkin. Olen aina pitänyt paljon hänen kynäntuotteistaan.*)

Ja aivan oikein, siellä oli Svea Holminkin kuva. Hänen kynänsä tuotteen olen viimeksi lukenut Raivaajasta, jossa hän valittaa naisten lehden puutetta, ja kehoittaa Raivaajaa sellaisen perustamaan vastapainoksi Toverittarelle, joka jo vasemmistolaisuudellaan on astunut Sveakin liikavarpaille. Kynäilijöistään ei kuulu olevan puutetta, kun vaan ei paperikoria käytetä. Hän valittaa, että Toveritar ei pysynyt puolueettomana suuntaerimielisyyksiin nähden. Minun mielestäni oli Toveritar hyvin puolueeton, en huomannut enempää kuin muutkaan täällä "bulassa", että Toveritar olisi kallistellut enempi vasempaan kuin oikeaankaan, ennenkuin se suorastaan pakotettiin siihen. Idästä kuului huuto Syrjälä Mikkelä Co:n puoluelaisilta, että nyt se Toveritar on menettämässä kellaisen värinsä, kun se painetaan punaisen Toverin aspassa. Sitä pitää summamutikassa käydä boikoteeraamaan, tappamaan, lyömään alas, sosialististen naisten kymmenvuotisen työn ja ponnistusten tulos. En olisi tähän saakka vielä uskonut, että yhtään naista löytyy Toverittaren kannattajissa ja lukijoissa, joka kohottaa kynänsä Toveritarta vastaan, jos en omin silmin olisi lukenut Svea Holmin sapiakaa, sillä ei itse idän Gibraltaristakaan ole näkynyt naisen nimellä varustettua kirjoitusta, jossa olisi kaivattu uutta naisten lehteä (paitsi R. V.). Tilajamäärästä näkyy, että Toveritar kykenee hyvin täyttämään naisten lehtitarpeen, sillä se aina vaan menee ylöspäin.

Toverittaret! Naiset, kautta laajan mantereen, levittäkää omaa lehteänne, jonka yhteisvoimin olette tehneet siksi mikä se tänäpäivänä on, se on sosialistinen kasvatus- ja agitatorilehti, uran uurtaja työläisnaisten tiedon tason kohottamiseksi. Liitätkää sankoin joukoin Toverittaren puna-armeijaan, jokainen tilaaja hankkimaan yhden uuden tilauksen. Toveritar joka kotiin, se on paras vastaus lehtemme vihollisille ja tappaajille.

Ashtabulan S. S. Järjestön osaston naiset perustivat keskuuteensa ompeluseuran. Kokoonnutaan jokaisen viikon keskiviikkona perheissä, jossa emäntä kustantaa kahvit ja jokainen osanottaja maksaa 10c, joka tulee ompeluseuran kassaan. Viimeksi oli kokous Elovaaralla, osanottajia oli 25. Kahvista oli tuloja yli 3 dol-

*) Klaudiv Siivakin kuva on julkaistu Toveri Kymmenvuotiaassa. Kun ei hän lähettänyt kuvaansa kirjoituksensa mukana, niin aiottiin käyttää samaa kuvaa tähän julkaisuun, kun siitä kuvasta oli valmis jäljennös täällä, mutta se oli jollain tavalla joutunut hukkaan. Ennenkuin se seikka huomattiin oli myöhäistä saada häneltä uutta kuvaa ja teettää siitä n. s. klisettiä, sillä julkaisu oli silloin juuri painoon menossa. — Julkaisun toimitus.

Ensimmäisen käsityön lupasi

jokainen nainen lahjoittaa ompeluseuralle, minkä valmistaa. Myöskin päätettiin ottaa keskustelukyösyä päivän tapahtumista.

16 p. huhtik. on osastolla iltama Harborin "Torpalla". Ohjelma tulee olemaan monipuolinen, m. m. näytökappale "Harha-askeleita", sekä tanssia lopuksi. Sonnustakaa ashtabulalaiset ja harborilaiset itsenne silloin Torpalle. — Stiina-Liisa.

WARREN, OHIO.

Tervehdys täältä suuntatappelujen taistelulentältä! Täällä ovatkin suuntaerimielisyydet olleet haittana osaston toiminnalle jo pitemmän aikaa. Ja jälkeen sen A. sos.-puol. eroää- nestyksen onkin se kehittynyt avoimeksi tappeluksi. Meidän herrat oikeistolaisemme, jäädessään äänestysessä vähemmistöksi, eivät säästäneet keinoja ajaakseen osastomme jäsenet ulos rakentamastaan talosta kaiken näköisillä käskyillä ja uhkauksilla. Kaikista uhkauksista ja käskyistä huolimatta me toimimme kuten ennenkin. Silloin tulivat meidänkin neskemme ulos nahoistaan ja näyttivät, että he sitä ovatkin niitä todellisia luokkataistelijoita ja kansanvallan ihailijoita, jotka äänestyskellä parantavat yhteiskuntaa. Löivätkin sen viimeisen äänestyslippunsa pöytänsä ja tuumasivat, että me sitä sentään ollaan tässä enemmistönä. Ottivat nimittäin sen kuuluisan estetuomion, jonka avulla onnistuivatkin pitämään meidät parisen viikkoa pois haalilta. Kauan ei tämäkään keino tepsinyt, kun meidänkin puolelta selostettiin lakimiehille, kuinka asiat oikeastaan ovat, niin se estetuomio kumottiin laittomana. Nyt meillä on tasapuoliset oikeudet käyttää haalia, siksi kunnes asiat lopullisesti ratkaistaan porvarillisessa oikeudessa. Saapa nähdä, jos oikeistolaisemme silloin pääsevät toivomaansa päämäärään: ryöstää kaikki omaisuus sen oikeilta omistajilta ja luovuttaa sen sitten vaikkapa porvareille. He itse eivät ainakaan kauan pysty sitä ylläpitämään, sillä heidän joukkonsa pienee päivä päivältä. Sillä he eivät voi parhailla keinoillaankaan estää sitä nousua, jota tänä päivänä on työväenliikkeessä havaittavissa.

Osastomme toiminta on ollut kaikin puolin vilkasta, kaikista pikku vastuksista huolimatta joita on ollut huonepulan takia. Yleisöä on ollut kokous- ja iltamatilaisuuksissa enemmän kuin ennen hajaannusta. Uusia jäseniä on yhtynyt joka kokouksessa, ja onkin jäsenmäärämme yli 160. Siis mitään todellista hajaannusta ei meidän keskuudessa ole tapahtunut. Pikkuporvarisakki on vetäytynyt omaan leiriinsä, ja siitä ovat todelliset työläiset vain hyvilläin.

Osastomme menneistä huvitilaisuuksista. Lauantaina 19 p. maalisk. oli meillä hyvin onnistuneet ohjelma- ja näytösilmat. Mainittavimpana ohjelma- ja näytösilmat. Mainittavimpana ohjelma- ja näytösilmat. Mainittavimpana ohjelma- ja näytösilmat. Mainittavimpana ohjelma- ja näytösilmat.

Punaorpojen iltaman vietimme 20 p. maalisk. Woodman haalilla yhdessä F. W. Clubin kanssa. Ohjelma oli kaikin puolin tarkoitustaan vastaavaa. Puhujina tilaisuudessa olivat S. Alanne, Superiorista, ja Kainu, Clevelandista. Iltama oli kaikin puolin hyvin onnistunut niin henkisesti kuin aineellisesti. Yleisöä oli haali aivan täynnä; ja tulot olivat ovitikeistä \$79.70, jota voi pitää hyvänä tulona tähän huonoon aikaan katsoen. — — —

SAWYER, SASK., CAN.

Oi sinä kevät, miten tenhoava voima sinulla on, miten tuot innostusta ihmisten synkkiin mieliin. Osastomme kokouksessakin näkyi kovään virkistävien voimien merkkejä, sillä uusia jäseniä yhtyi osas-

toomme toimimaan yhteisen asiamme eduksi. Seuraavat toverit liittyivät joukkoomme: Mrs. ja Mr. Jääskelä, Mrs. ja Mr. Hauta. Ketä ovat nyt seuraavat?

Ohjelma-iltama päätettiin pitää huhtikuun 1 p. Olemmekin koko tulven levänneet, eiköhän nyt aletta toimimaan uusilla voimilla?

Toveritar saavutti kymmenentuhatta kuukausi sitten. Kävin Duluthissa ja Superiorissa useassa kylässä ja pyysin nähdä Toveritarta. "Ei ole tullut tilattua", oli vastaus. Menin sitten Salon farmille Elmeriin, niin siellä näin Toverittaren punaisen numeron, jota sain silmällä. Ajattelin että kuinka osastoon kuuluvat naisetkin viitsivät olla tilaamatta omaa lehteään, onpa se aivan anteesklantamatonta huoltamattomutta.

Eemeli Niemi, yksinäinen mies, kuoli täällä luultavasti hääkään. Naapurit löysivät hänet kuollessaan kämpeään. Vanhemmat, veljet ja sisokset ovat Suomessa. Hän oli asunut paikkakunnalla useita vuosia.

Toveritar Perästä tuli kotiin Yhdysvaltojen puolelta, missä hän oli hoitamassa terveyttään. On se tavattoman ikävää, kun nuori ja elämänhaluinen ihminen joutuu sairastamaan vuodesta vuoteen. Toivoisin että hän vielä olisi terveenä jouskossamme.

Harvinaisen kaunis talvi on ollut täällä aavikolla, niinkuin se kuuluu yleensä olleen joka paikassa.

Täällä on myyty maita ja toisia ostettu. Mutta enpä enää enemmällä jutullani haaskaa lehden ahdasta tilaa, vaan lopetan toveritervehdyksellä.

Aina Mäki.

CHISHOLM, MINN.

Olivat menettää ainoansa. Pitkää-perjantaita vasten yöllä tapahtui Chester nimisessä kaivannossa tapaturma, jossa kaksi slaavilaista miestä jäi "keevin" alle, mutta onneksi kaatui muutamia tukipuita ensin jättäen miehille raon, joka säästi heidät varmalta kuolemalta, toisen jalka ja pää loukkaantui ainoastaan lievemmin. Alituinen kiire on suurimpana syytä useampaankin tapaturmaan. Kontrahtityö pakottaa tekemään työtä niin paljo kuin itsestään irti saa, joten ei jää aikaa tarkastaa millaisessa kunnossa työpaikat ovat.

Otti ja kuoli meidän kaupunkimme majuri Austinin poika. Jokainen kaupungin asukas velvotettiin ottamaan tämän 11-vuotiaan kapitalistin

alun kuoleman suureksi menetykseksi, sillä liput olivat puolittangossa useita päiviä ja hautauspäivänä kaikki liikehuoneet kiinni joitakin tunteja hautauksen aikana; kukkia oli 8 kuorma-autollista. Pojassa olisi pitänyt tehdä kiireellinen leikkaus umpisuolivian tähden, ja olisi sen tehnyt tämän kaupungin kirurgi, joka täällä oloajallaan on katkonut moniait samaisia suolia. Mutta arvonsa tunteva majurin rouva ei uskonut poikaansa hänelle; Duluthista tilattiin sellainen, joka kuitenkin saapui liian myöhään. — Kyllä on suuri ero kun köyhän lapsi kuolee, tuskin siitä tietää lähin naapurikaan, mutta kun rikkaan lapsi kuolee velvotetaan koko kaupunki suremaan.

Sai rahat takaisin. Eriään kansalaisemme parempi puoli oli hävinnyt rahojaan alun toista sataa dollaria eräeseen takäläiseen kämpiluolaan. Kun mies viipyi tavallista kauemmin poissa kotoa meni vaimo etsiskelemään ja löysikin armaansa. Mutta hän ei tyytynytään ainoastaan siihen, vaan vaati myös rahat takaisin, käyttäen apunaan poliisipäällikköä ja kauntin tuomaria. — E. H.

EDEN, WASH.

Keväinen tervehdys Toverittaren lukijoille täältä Edenistä. Nimestä päättäen tämä paikka pitäisi olla paratiisi, mutta tänä talvena on ilmat olleet niinkuin kylmässä pohjolassa.

Olen päässyt tykkäämään tästä Toveritaresta, että odotan sitä hartaasti joka viikko kun päivän nousua. Tänä kulkee posti ainoastaan kolme kertaa viikossa ja vasta torstaina saamme Toverittaren. Siinä on ollut paljon hyödyllistä lukemista kaikelta alalta. Täältä ei ole paljon uutisia missään lehdessä, niin jospa sanon, mitä tällä kertaa on tiedossani.

Maankauppoja ovat täällä tehneet useat. Erkki Junttila on myynyt maansa August Satkalle ja Nelson möi maansa Vakkululle, Fling möi maansa H. Saarelle. Ostajat kaikki ovat suomalaisia. On hauskaa, kun joukkoomme tulee lisää kansalaisia.

Toivon, että nämä nuoremmat ihmiset rupeavat jotakin hommaamaan yhteisen asian eteenpäin viemiseksi, niin me vanhemmat koittaisimme olla mukana.

Eipä nyt muuta, vaan aletaan nyt tästä lähtien antaa täältäkin tietoja Toverittaren palstoilla. Ei kai se ketään loukkaa, vaikka ne eivät tulekaan aina niin rikulleen kirjoitetuksi. Toisten raapustan lisää. M. Waara.

LASTEN KEVÄT 1921

Lasten Kevät ilmestyy taas tänä vuonna kuten taallista sisältörikkaana ja runsaasti kuvitettuna. Hyvä huoli on pidetty siitä että se tulisi tyydyttämään pikku lukijoiensa täydellisesti. Toimitustyön on suorittanut Toverittaren toimittaja Helmi Mattson.

Sen sisällöstä mainitsemme seuraavaa:

Lasten näytelmä, Felix Hyske; Runo, Wm. Lahtinen; Kuvaelma, Anna Kauppinen; Sävellys, Lauri Jousinen; Kertomus, W. M. Mattson. Kirjoituksia on Selma McConella, A. N. Koskelalta, Maiju Nurmelta, Eemeli Rautaiselta, sekä monelta muulta tunnetulta kynäilijältä. Kuvia on lasten soitokunnista, sunnuntaikouluista, ihanneliutoista, näytelmistä, y. m.

Lasten Kevät on tänä vuonna kaikin puolin onnismuonempi kuin ennen, joten kenenkään ei pitäisi olla hankkimatta lapsilleen tätä arvokasta julkaisua. Ihanneliitot, ryhtykääpä ajoissa hankkimaan tilauksia Lasten Keväälle.

Hinta ainoastaan 25 senttiä. Tilataan osoitteella:

TOVERITAR, Box 99, Astoria, Ore.

TILAUSLIPPU

Lähetäkää minullekpl. LASTEN KEVÄT 1921.

Maksuksi seuraa mukana \$.....

Tilaaajan nimi

Osoite